

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 2 oktober 2008 in zaak nrs.
08/27500 en 08/27501 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 juli 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 oktober 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 oktober 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

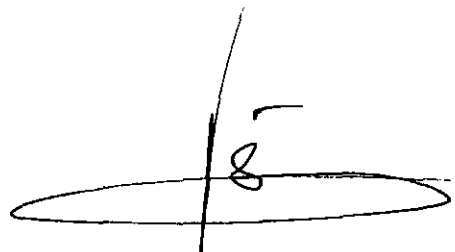
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 november 2008

345.

Verzonden: 19 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a loop at the top, with a horizontal line crossing it near the bottom.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr: Awb 08/27500 (voorlopige voorziening)
Awb 08/27501 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake:

geboren op
van Joegoslavische nationaliteit,
IND dossiernummer 9806.06.2005,
verzoeker,
gemachtigde mr. G.E. Jans, advocaat te Amsterdam;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. R.R. de Groot, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 12 april 2008 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 30 juli 2008 heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat Duitsland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

Bij brief van 30 juli 2008 is daartegen beroep ingesteld. verzoeker mag de behandeling daarvan niet in Nederland afwachten. Bij verzoek van 30 juli 2008 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist. Het verzoek is voorzien van gronden bij brief van 21 augustus 2008. Op 16 september 2008 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het verzoek is ter zitting van 18 september 2008 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

De voorzieningenrechter stelt vast dat wordt voldaan aan de voorwaarden als bedoeld in

---

artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. In dit geval is van toepassing Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van de Europese Unie van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003).

Duitsland heeft op 1 juli 2008 het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid, onder c, Vo 343/2003 aanvaard.

Verzoeker beroept zich op artikel 15 en artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003. Volgens verzoeker stelt verweerder zich ten onrechte op het standpunt dat een beroep op artikel 15 niet kan slagen omdat zijn kinderen in Nederland zijn toegelaten op grond van een verblijfsvergunning regulier. Uit de tekst van de Vo 343/2003 volgt volgens verzoeker niet dat "gezinsleden en andere afhankelijke familieleden" beperkt is tot asielzoekers dan wel personen die in Nederland verblijven op grond van een verblijfsvergunning asiel. In zoverre het beleid, als neergelegd in paragraaf C3/2.2.6.3 en C3/2.3.6.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) geen betrekking heeft op gezinsleden die zijn toegelaten op reguliere gronden, acht verzoeker het stellen van een prejudiciële vraag aan het Europese Hof van Justitie in Luxemburg aangewezen. Daarnaast gaat verweerder voorbij aan het feit dat het hele gezin van verzoeker (echtgenote en zoon) reeds op 7 juni 1998 asiel hebben aangevraagd in Nederland. Verzoeker stelt zich voorts op het standpunt dat er duidelijk sprake is van bijzondere humanitaire omstandigheden. Er is duidelijk sprake van gezinsleden en een afhankelijke band tussen verzoeker en zijn kinderen. Het feit dat verzoeker uit Kosovo is teruggekeerd juist vanwege zijn kinderen is daarvoor een sterke indicatie. Verzoekers huwelijk is voorts stukgelopen vanwege zijn psychische gesteldheid die zijn oorzaak vindt in de gebeurtenissen tijdens de oorlog in Kosovo.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder de bevoegdheid om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003, het asielverzoek te behandelen.

Op grond van artikel 3, tweede lid juncto artikel 15, eerste lid, Vo 343/2003 kan iedere lidstaat, ook wanneer hij met toepassing van de in deze verordening vastgestelde criteria niet verantwoordelijk is voor de behandeling, gezinsleden en andere afhankelijke familieleden herenigen op humanitaire gronden, in het bijzonder op grond van familiebanden of op culturele gronden. In dat geval behandelt deze lidstaat op verzoek van een andere lidstaat het asielverzoek van de betrokkene. De wijze waarop verweerder toepassing geeft aan deze bevoegdheid is uitgewerkt in verweerders beleid als neergelegd in paragraaf C3/2.3.6.3 en C3/2.3.6.4 Vc 2000.

De voorzieningenrechter is met verweerder van oordeel dat verzoekers beroep op artikel 15,

---

eerste lid, Vo 343/2003 evenmin kan slagen. De voorzieningenrechter ziet geen grond om te oordelen dat verweerder het in paragraaf C3/2.3.6.3 en C3/2.3.6.4 Vc 2000, neergelegde beleid niet aan verzoeker had mogen tegenwerpen omdat de daarin gehanteerde uitzondering van gezinsleden die zijn toegelaten op reguliere gronden niet zou stroken met Vo 343/2003. In de door verzoeker in dit verband aangehaalde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, van 14 december 2007 (Awb 07/37047), is in zijn algemeenheid geoordeeld dat de discretionaire bevoegdheid van verweerder om het asielverzoek aan zich te trekken op geen enkele wijze beperkt is. In de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, van 14 april 2008 (Awb 07/43976), wordt daarentegen het door verweerder gevoerde beleid expliciet niet onredelijk geacht. In de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, van 23 juli 2008 (Awb 07/37046) wordt het door verweerder gevoerde beleid voorts expliciet niet in strijd geacht met de tekst en de intentie van Vo 343/2003. In hetgeen door verzoeker is aangevoerd, ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding daarover anders te oordelen en préjudiciële vragen te stellen.

De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat verweerder in hetgeen verzoeker ter zake heeft aangevoerd, geen aanleiding te zien de behandeling van het asielverzoek op grond van artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 aan zich te trekken. Verzoeker heeft weliswaar gesteld dat hij een hechte band heeft met zijn kinderen (die hier een verblijfsvergunning regulier hebben gekregen) en zijn huwelijk is stukgelopen vanwege zijn psychische gesteldheid ten gevolge van de gebeurtenissen tijdens de oorlog in Kosovo, en dat aldus is Nederland het meest aangewezen land voor behandeling van het asielverzoek, maar dat – en waarom – dit (daarnaast) meebrengt dat overdracht van een bijzondere hardheid getuigt, is niet gesteld.

Het beroep heeft geen redelijke kans van slagen, zodat het verzoek wordt afgewezen. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.

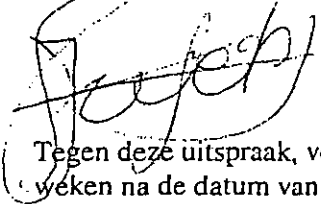
Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 08/27501, ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.C.R. Schut en in tegenwoordigheid van J.J.W. Klein Ligtenberg-Steffens als griffier in het openbaar uitgesproken op 02 OKT 2008

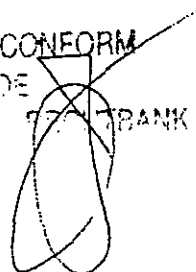
Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

02 OKT 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

TRANK TE 'S-GRAVENHAGE

D R I E S S E N
a d v o c a t u u r

Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State,
Postbus 16113,
2500 BC Den Haag.

Tevens per fax: 070-3651380

Beers, 27 oktober 2008

Inzake: /IND

Onderwerp: Hoger beroep in het kader van het Vreemdelingenrecht

Geachte college,

Tot mij heeft zich gewend, de heer geboren verblijvende te
aan de

Cliënt heeft mij daarbij ter hand gesteld de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Almelo d.d. 2 oktober 2008, AWB 08/27501 BEPTDN DU, waarbij het beroep tegen de afgewezen verblijfsvergunningaanvraag ongegrond is verklaard. Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd (**productie I**).

Daartoe bepaaldelijk te zijn gemachtigd stel ik, als zijn advocaat, bij deze hoger beroep in tegen de onderhavige uitspraak.

Als grieven tegen de aangehaalde uitspraak van de Rechtbank wordt het navolgende aangevoerd:

Het beroep dat cliënt heeft gedaan op artikel 15 en artikel 3, van de Vo 343/2003 en de Dublinverordening is door de Rechtbank ten onrechte verworpen.

Daarbij is de Rechtbank ten onrechte voorbijgegaan aan het gestelde dat artikel 15 niet alleen dient te gelden ten aanzien van kinderen die zijn toegelaten op basis van een verblijfsvergunning asiel, maar ook ten aanzien van kinderen die zijn toegelaten op basis van een verblijfsvergunning regulier en/of eerder een aanvraag asiel hebben ingediend. Het is in strijd met het gelijkheidsbeginsel, de in acht te nemen humanitaire beginselen en de beginselen ter bescherming van de rechten van kinderen(o.a. ter voorkoming van vervreemding van een van de ouders) om in deze onderscheid te maken tussen verblijfsvergunningen- en verblijfsvergunningaanvragen regulier en asielvergunningaanvragen enerzijds en asielvergunningen anderzijds.

Het stellen van prejudiciële vragen aan het Europese Hof van Justitie in Luxemburg had in deze wel degelijk in de rede gelegen en is in deze door de Rechtbank ten onrechte afgewezen.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 OKT 2008	
ZAAKNR.	2008 07880
AAN:	V3
BEHANDELD:	27/10

MR. C.J. Driessen
specialist bestuursrecht
advocaat en procureur

Leuvert 13
5437 AG Beers
telefoon: 0485 316307
mobiel: 06 20977589
telefax: 0485 350857
e-mail: c.driessen@wanadoo.nl
btw.nr.: NL050944277B01

stichting beheer dardengelden
ABN-AMRO: 56.90.79.462

In de door de Rechtbank aangehaalde uitspraken van de Rechtbank te Zwolle van 14 april 2008 (07/43976) en op 23 juli 2008 (07/37046) zijn algemene opmerkingen ten aanzien van het gevoerde beleid gemaakt.

Van een specifieke toetsing van een casus zoals in het onderhavige geval is echter geen sprake geweest en in deze gaat een verwijzing naar en een beroep op de aangehaalde uitspraken van de Rechtbank dan ook niet op.

De aangehaalde uitspraken zijn door de Rechtbank in de bestreden uitspraak dan ook ten onrechte als (mede-) afwijzingsgrond aangehaald.

Ook wordt als grief nog gewezen op het feit dat in de bestreden beslissingen van de Immigratie- en Naturalisatiedienst en uitspraak van de Rechtbank ten onrechte steeds voorbij is en wordt gegaan aan het feit dat cliënt wel degelijk voor het eerst in Nederland een officiële asielvergunningaanvraag heeft ingediend. Van een eerdere officiële aanvraag in een ander EU-land is geen sprake. De als **productie II en III** bijgevoegde en in het dossier aanwezige documenten spreken in deze boekdelen.

Ten slotte wordt als grief naar voren gebracht dat in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel zowel door de IND als door de Rechtbank de slechte geestelijke gesteldheid van cliënt, als mede in hoeverre hier niet verwijtbaar handelen uit voortvloeit, in het geheel niet is onderzocht. Ook naar de vraag in hoeverre er sprake is van geestelijke beperkingen is in het geheel niet gekeken.

Resumerend verzoek ik u wegens bovenvermelde grieven en/of wegens strijdigheid met de wet en/of de algemene beginselen van behoorlijk bestuur tot vernietiging van de aangehaalde uitspraak van de Rechtbank van 2 oktober 2008 en de daaronder liggende besluiten van de IND over te gaan.

In afwachting, verblijf ik,

hoogachtend,

Mr. C.J. Driessen.